

Mänsklig skuld till global uppvärmning ej bevisad

"De redovisade argumenten för mänsklig uppvärmning av Jorden via förbränning av fossila bränslen är långt ifrån övertygande. I själva verket finns det rader av motsägande fakta..."

POLITIK & SAMHÄLLE

Mänsklig skuld till global uppvärmning ej bevisad

Peter Stilbs Fred Singer

4479 läsare

9 maj 2007 kl. 17.57

I de flesta aktuella policydiskussioner - och i Al Gore's film - ifrågasätts numera inte att den sedan ca 1976 observerade positiva temperaturtrenden skulle vara orsakad av människan. Men det finns inte några egentliga bevis för detta - däremot ett ständigt upprepande av mantran: "Forskarna är överens". Den 2 februari släpptes i Paris sammanfattningen (Summary for Policymakers) av FN's klimatpanels (IPCC) fjärde rapport. Tredje rapporten dominerades av den s.k. "hockeyklubbkurvan" om konstanta temperaturer från vikingatiden fram till industrialismen och en knyck uppåt till nutid. Vi har matats med den i media sedan dess, men den är nu bara borta ur fjärde rapporten, eftersom man insett att den är felaktig. Den hänger dock fortfarande på framträdande plats på Naturhistoriska Riksmuseets utställning om "Klimatet". Få verkar förstå att "FN's klimatpanel" IPCC är ett politiskt organ, inte ett vetenskapligt. IPCC är skapat av politiker, som kallat in på något sätt särskilt utvalda vetenskapare som rådgivare.

Stora delar av den egentliga IPCC-rapporten har en längre tid legat tillgänglig på Internet i preliminär form. Notabelt är att sammanfattningen är skriven av regeringstjänstemän från 154 länder, medan det vetenskapliga materialet ska vara baserat på flera hundra personers bidrag (man ser dock ofta påståendet att det är 2500 vetenskapsmän bakom rapporten - men så är det inte). Man nämner i media aldrig att endast några få av delförfattarna ens är tillfrågade om de stödjer slutsatserna.

Av någon anledning släpptes inte heller de vetenskapliga huvudrapporterna förrän i nu maj. Man kan spekulera i varför. Troligen vill man se till att de inte totalt motsäger den till politiker, allmänhet och media riktade sammanfattningen. Detta skedde ju med den tredje rapporten som slutligen publicerades 2001, vilket orsakade ett omfattande internt rabalder i vetenskapsvärlden. Detta gick dock media förbi.

Hela IPCC-förfarandet strider mot det normala sättet att bedriva vetenskap - det har inte politiker och allmänhet förstått.

Fjärde rapportens sammanfattning hävdar som sin nyckelslutsats: "Det är mycket troligt att antropogena (mänskliga) växthusgasnivåförhöjningar orsakade det mesta av ökningen i de globalt medelvärddade temperaturavläsningarna sedan mitten av 1900-talet". Man anger i princip en statistisk siffra över "sannolikheten", men verkligheten är att det är en förhandlingsbedömning bland politiker och byråkrater som ligger bakom orden "mycket troligt".

Men de redovisade argumenten för antropogen uppvärmning av Jorden via förbränning av fossila bränslen är långt ifrån övertygande. I själva verket finns det rader av motsägande fakta som ignoreras av IPCC, trots en på pappret mycket omfattande vetenskaplig granskningsprocess. Hela frågan om antropogen global uppvärmning (AGW) är av uppenbar vikt och är nyckeln till varje genomtänkt policy om eventuella klimatrelaterade åtgärder. Sakfrågan kräver därför att allmänheten får en klar bild av de argument som egentligen framlagts:

Det vanligaste argumentet för AGW är att det finns "vetenskaplig konsensus" om detta och dess orsaker. Även om det nu vore så att en majoritet av vetenskapsare skulle tro på AGW, så är det inte så vetenskapen arbetar. Till skillnad från politik är det inte majoritetens åsikt som gäller. Faktum är att de mest banbrytande upptäckterna och nytänkandet tillkommit genom att en minoritet upptäckte att tillgängliga fakta och nya experiment motsäger den gällande dogmen, hypotesen eller teorin. I många fall fordrades det bara en minoritet bestående av en enda person - tänk på exempelvis Galileo eller Einstein.

Som kuriosa kan nämnas att det 2003 gjordes en enkät bland 530 klimatologer i 27 länder, varav 34.7% stödde AGW-hypotesen, och 20.5% förkastade den - resten hade ingen klar uppfattning. År 2006 gjordes också en enkät som baserades på svar från 793 personer i ett större amerikanskt register över personer arbetande eller forskande inom miljöområdet - 41 % höll inte med om att senare decenniers uppvärmningstrend "i stort kan tillskrivas mänskliga aktiviteter". I tillägg finns det givetvis uttalanden från vetenskapliga grupperingar och akademier till stöd för båda ståndpunkter i denna fråga - men som sagt - vetenskapen arbetar inte så.

Ett annat "bevis" som hävdas för AGW är att glaciärer smälter och att Arktisk isbeläggning tycks minska. Detta är dock i så fall en konsekvens av ett varmare klimat (eller för glaciärer - också mindre snö) - och säger inget om orsaken till detta. Varje typ av uppvärmning - mänsklig eller naturlig - smälter is. Genom att kasta om orsak och verkan skapar man bara en felaktig logik - inte något bevis.

De flesta verkar tro att koldioxid är den temperaturbestämmande "växthusgasen" på Jorden. I själva verket är vattenånga mycket viktigare. I övrigt är vattens avdunstning, kondensation och frysning/smältning än mer betydelsefulla faktorer för den temperatur vi upplever nära markytan. Koldioxiden har faktiskt bara en marginell betydelse i sammanhanget. Dess bidrag ska (liksom ljudupplevelser) vara logaritmiskt - d.v.s. ytterligare koldioxid ska ha en mycket mindre påverkan än den som redan finns i atmosfären.

Vanligt är också att konstatera att klimatet för närvarande tycks ha en varmare trend, och att den atmosfäriska koldioxidhalten ökar. Men ett korrelations samband är inte ett bevis för ett orsakssamband. Om nu födelsetalen i Europa har minskat under 1900-talet, liksom antalet storkar, skulle det bevisa att storkarna levererar barnen?

Dessutom visar tillgänglig klimatstatistik på en avkylning under en stor del av 1900-talet. Från ca 1940 till 1975 sjönk den globala temperaturen tydligt under en period när fossilbränslekonsumtionen ökade markant. Få tycks notera det faktum att det globala temperaturmedelvärdet i modern tid inte ökat sedan 1998, som var ett s.k. starkt El Niño-år.

Den absoluta majoriteten av andra oberoende observationer pekar på att den atmosfäriska koldioxidhalten ökade efter - inte före - motsvarande värmeperiod i Jordens historia. Detta gäller även enskilda år i modern tid. Trots konstant förbrukning av fossila bränslen ökar koldioxidhalten i atmosfären tydligt mycket

mer varma år (ex 1998) än kalla år (1992 - Pinatubo-utbrottet), då den t.o.m. globalt observerats minska. (Haven innehåller ju redan 40.000 Gigaton kol (i form av koldioxid och dess jämviktsprodukter (bikarbonat etc.)) jämfört med de ca 6 Gigaton som tillförs atmosfären årligen via fossila bränslen. Växtligheten omsätter årligen 200 Gigaton och utbytet mellan hav och atmosfär är ungefär lika stort. Temperaturförändringar påverkar samtliga processer, och man noterar i sammanhanget kraftiga årliga cykler. Exempelvis varierar koldioxidhalten i atmosfären under året mer än 3 ggr de totala "mänskliga utsläppen" under samma tid.

Kan man använda datorsimuleringar med hjälp av superdatorer som bevis för att exempelvis koldioxiden förklarar nuvarande temperaturrender? Många vill hävda att problemet är så komplext att det är meningslöst att utföra trovärdiga modelleringar av Jordens klimat. Det har ändå prövats kanske 20-30 olika starkt förenklade och ofullständiga modeller i sammanhanget - var och en av dem ger givetvis olika resultat beroende på vilka antaganden man matar datorn med. I exempelfallet att koldioxidhalten i atmosfären skulle öka till det dubbla varierar simuleringsresultaten mellan 1.4 till 11.5 graders temperaturhöjning i ett globalt perspektiv. Om man inte lägger till ytterligare antaganden kan inte heller modellerna förklara den nämnda avkyllningen mellan 1940-1975. Inga kosmiska effekter på Jordens temperaturl balans inkluderats i simuleringarna. Modelleringsresultat är heller aldrig några bevis - bara verkliga observationer och mätdata räknas.

Vad vi däremot klart kan konstatera är de existerande datamodellerna inte kan förklara observerade uppvärmningsmönster under senare tid - dvs. temperaturrender på olika breddgrader eller på olika höjd över jordytan (mätta med väderballonger och radiosändare). Detta diskuterades ingående på ett av svenska media ignorerat internationellt klimatseminarium på KTH hösten 2006 <http://gamma.physchem.kth.se/~climate>. Uppvärmningsmönstret tyder istället på en "naturlig uppvärmning" - på annat sätt än genom "växthusgaser". Speciellt tydligt är detta vid ca 5 km höjd över ekvatornära områden, där en eventuell "växthusgaspåverkan" enligt modellerna skulle vara särskilt uttalad.

Naturliga temperaturvariationer på exempelvis ett återkommande 1500-årsperspektiv har konstaterats från iskärnor, sedimentlager på havsbotten, stalagmiter i grottor etc., till nästan en miljon år tillbaka i tiden. Historiska källor visar också på omfattande klimatförändringar under mänsklighetens senaste tusental år. Vår senaste istid slutade för drygt 12.000 år sedan.

Politiker, allmänhet och beslutsfattare måste komma till insikt om att det faktiskt inte finns något som helst verkligt bevis för AGW. Den verkliga vetenskapliga processen har ännu mycket långt kvar.

Notera slutligen att allt liv på Jorden är beroende av atmosfärens koldioxid. Det är ingen förorening. Det är livets molekyl! Växterna och vissa andra organismer skapar med hjälp av solljuset och atmosfärens och havens koldioxid energirika kemiska föreningar, som sen äts av andra organismer i flera steg. Den nödvändiga drivkraften för allt liv kommer samma väg - d.v.s. via solljus, vatten och koldioxid.

Peter Stilbs, Professor i Fysikalisk Kemi vid KTH

(organisatör av nämnda KTH-möte september 2006)

S. Fred Singer, Prof. Em., Atmosfärsfysiker, tidigare chef för Amerikanska Vädersatellitorganisationen, bl.a. medförfattare till den nyutkomna boken *Unstoppable Global Warming - Every 1500 Years*, (Rowman & Littlefield, 2007). Boken säljer för övrigt väsentligt bättre än Al Gore's bokversion av sin föredragsfilm (- se www.amazon.com) och återfinns också på New York Times bestsellerlista.